

PAU, COOPERACIÓ I SOLIDARITAT A LA REPÚBLICA CATALANA

TOT UN PAÍS PER DECIDIR

EL LLIBRE DELS
COLORS PER LA REPÚBLICA
CATALANA INDEPENDENT

TU ★
DECI
DEIXES

ESQUERRES PER
LA INDEPENDÈNCIA

Aquesta obra té una llicència Creative Commons:
Reconeixement - No comercial - Compartir per igual

Disseny i maquetació: **Xavi Iroz Pascual**
Il·lustració portada: **Rita Martin Monés**
Correcció: **Joan Barnet Gabanyach**
Coordinació: **David Hernández Teixidó**

Edició: **Esquerres per la Independència**
Països Catalans, 2015

PAU, COOPERACIÓ I SOLIDARITAT A LA REPUBLICA CATALANA

AVUI NO ES
POT CONS-
TRUIR UN
PROJECTE
NACIONAL I
DEMOCRÀTIC
CREÏBLE
SENSE
PARTICIPAR
DECIDIDAMENT
EN LA CONS-
TRUCCIÓ D'UN
ORDRE INTER-
NACIONAL MÉS
JUST,
SOLIDARI
I EN PAU

Com diu Pere Casaldàliga, no hi ha un primer món desenvolupat i un tercer món subdesenvolupat: hi ha un únic món mal desenvolupat. Capgirar aquesta situació és responsabilitat de tots, i en especial els principals actors públics internacionals: els estats. Si bé l'internacionalisme i la solidaritat entre pobles han alimentat bona part de l'ideari de l'esquerra, la seva aplicació en les estructures d'estat no sempre ha seguit aquest fil conductor. La lògica d'actuació de molts estats a l'hora d'encarar les seves relacions internacionals ha estat la defensa dels seus interessos i privilegis per damunt d'altres pobles. I aquesta lògica s'ha imposat tot sovint, amb regustos neocolonials, a les polítiques de cooperació. En aquest sentit, cal dir que l'estat espanyol ha reproduït el pitjor del model de cooperació de les antigues metròpolis europees, en particular pel que fa a l'Amèrica Llatina: des de promoure la substitució lingüística de les cultures originàries de la zona, fins a condicionar la cooperació financera a la compra de béns i serveis espanyols.

Malgrat això, l'existència d'un marc compartit acordat en el marc de l'ONU pel que fa als reptes globals de desenvolupament, permet establir uns objectius per a qualsevol actor internacional responsable. Com el d'esmerçar el 0,7% del PIB dels països amb un alt índex de desenvolupament humà (IDH) a l'AOD dels països amb un IDH mitjà i baix, o com l'assoliment dels Objectius de Desenvolupament del Mil·leni, entre molts altres. L'objectiu central de la política de cooperació al desenvolupament per a l'esquerra, doncs, ha de ser el desenvolupament humà sostenible i la reducció de les desigualtats, i no pal·liar o mitigar, amb esperit purament assistencialista, els efectes més nocius d'un sistema internacional injust sense posar l'èmfasi necessària en la transformació de la dinàmica econòmica internacional que els ha generat.

Avui no es pot construir un projecte nacional i democràtic creïble sense participar decididament en la construcció d'un ordre internacional més just, solidari i en pau. Per aquesta

raó, la futura República Catalana haurà de desplegar una política pròpia en matèria de cooperació al desenvolupament i solidaritat. Sortosament, avui ja disposem d'un model propi de cooperació catalana on els ens locals i la Generalitat compten amb eines de planificació estratègica, així com amb organismes públics com el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i l'Institut Català Internacional per la Pau.

En pocs anys, la República Catalana haurà de posar-se a l'avantguarda de la comunitat internacional pel desenvolupament i per la promoció de la pau i la resolució pacífica i democràtica dels conflictes tot augmentant la seva ajuda oficial al desenvolupament fins assolir el 0,7% del PIB, un cop disposi de tots els seus recursos econòmics i s'hagi establitzat l'economia del nou Estat. Serà aleshores quan es podrà fixar un model català de cooperació:

LA
REPÚBLICA
CATALANA
HAURÀ DE
POSAR-SE
A L'AVANT-
GUARDA DE LA
COMUNITAT
INTERNACIO-
NAL PER AL
DESENVOLU-
PAMENT I
PER A LA PRO-
MOCIÓ DE LA
PAU I LA
RESOLUCIÓ
PACÍFICA I
DEMOCRÀTICA
DELS
CONFLICTES

- Elaborant un pacte per la cooperació, la pau i la solidaritat amb tots els nivells de l'administració pública i la societat civil que fixi el grau de responsabilitat de cada actor.
- Comptant amb les ONG, els moviments socials i el teixit associatiu català, tot reforçant la seva base social, la seva autonomia econòmica i la seva projecció internacional.
- Desplegant una estratègia de multilateralisme actiu i participar en els debats de la comunitat internacional sobre el paradigma del desenvolupament, l'eficàcia de l'ajuda, la reducció de les desigualtats, l'eradicació de la pobresa i el finançament del desenvolupament.
- Orientant la política pública de cooperació a l'agenda d'eficàcia, potenciant la cooperació delegada, concentrant-nos sectorialment seguint les recomanacions de divisió del treball.
- Aplicant una estratègia integral de coherència de polítiques amb la política de cooperació al desenvolupament, que incorpori indicadors, mecanismes de seguiment i avaluació clars, transparents i verificables per part del Parlament i la societat civil.

Pel que fa a l'agenda de pau, la República Catalana podrà contribuir a la construcció d'un paradigma de seguretat humana més global i multidimensional que la simple defensa militar.

- Elaborant un sistema de defensa i seguretat civil, incorporant les agendes de pau, seguretat, desarmament i desnuclearització tot participant activament amb la comunitat internacional en aquests àmbits.
- Activant una agenda de cooperació per a la seguretat a partir de la participació activa en organitzacions multilaterals no militars i la contribució a la solució justa i duradora dels conflictes, donant suport a processos inclusivament de diàleg i de negociació, i vetllant per la protecció i la defensa dels drets humans i del dret humanitari internacional.
- Desplegant una política d'acció humanitària activa i de suport a les persones refugiades

I pel que fa a les polítiques de solidaritat internacional, la República Catalana no pot desentendre's de la solidaritat amb els pobles que lluiten pel seu reconeixement en l'arena internacional com el Sàhara Occidental, Palestina o Kurdistan, entre d'altres.

La nostra cooperació, en resum, s'ha de basar en l'enfortiment de la sobirania de les persones i dels pobles per ampliar les seves oportunitats. En la mesura que creixem com actors internacionalment responsables creixerà el nostre prestigi en l'escenari internacional. Ja ho deia l'alcalde de Sarajevo fa anys: estem molt agraïts al poble català, perquè sense esperar-ne la seva solidaritat, va aparèixer abans que molts altres i va estar al nostre costat fins al final.

David Minoves, consultor de cooperació i exdirector de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

LA REPÚBLICA CATALANA NO POT DESENTENDRE'S DE LA SOLIDARITAT AMB ELS POBLES QUE LLUITEN PEL SEU RECONeixEMENT EN L'ARENA INTERNACIONAL COM EL SÀHARA OCCIDENTAL, PALESTINA O KURDISTAN, ENTRE D'ALTRES

www.tudecideixes.cat

@esquerresxlaind

fb.com/esquerresxlaind